

В. „Република“
излиза всяка Сбота

Абонемента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1-50 левъ

„ 6 „ 2-50 „

„ 1 година 5 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 4 лева

„ 1 година 7-50 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-поч. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописите се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за прѣзъ пжтъ и по 10 ст. на всеки послѣдующъ.

За обявленията на I стр. — съ особено споразумѣние:

Сждеб. приставиплащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

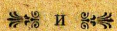
Единъ брой 10 ст.

* **Всичко за народа и всичко чрѣзъ народа** *

Редакцията на в. „Република“ търси лице съ сръдно образование за отговоренъ редакторъ. Желаящитѣ да съобщатъ условията си най-късно до 15 того. РЕДАКЦИЯТА.

Веселина Ст. Иванова

Стефанъ М. Кювчиевъ

ВЪНЧАНИ

Варна.

Сливенъ.

Учителка отъ класното училище търси частни уроци.

За споразумѣние — въ администрацията на „Република“.

1-3

Д-ръ Калатиновъ се завърна изново въ гр. Сливенъ и почна да се занимава съ частна практика на професията си.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 37

Сливенското Домакинско Училище обявява, че съ прѣдписание отъ Министерството на Земледѣлието и Търговията подъ № 4300 отъ 21-й Септемврий т. г. се разрѣшава, да разиграй лотария на изработенитѣ прѣдмети въ училището прѣзъ 1898/99 г. учебна година, стойността на които възлиза на 703 л. и 90 ст.; всички билети ще бждатъ 703 отъ които 250 ще печелятъ.

Цѣната на билетитѣ е 1 левъ.

Сливенъ, 29 Септемвр. 1899 г.

Отъ управл. на училището.

Сливенъ, 10 октомври 1899 год.

Слѣдъ нѣколко дневно измѣчване на радославиститѣ и обнадеждване на стамболисти и народняци, министерската криза се свърши съ отдаване на властта всецѣло въ ржцѣтъ на радославиститѣ. Но и то по какъвъ унижителенъ за тѣхния шефъ начинъ! князътъ нѣма довѣрие въ него,

не извиква него за да му повѣри съставянето на кабинета, както прилича, като шефъ на партия, а турга на лице единъ пропадналъ въ три избирателни пункта министъръ, прочутъ само като ненадѣвенъ защитникъ на монархизма и вѣренъ човѣкъ на княза. Нему повѣрва князътъ съставянето на кабинета, нему отдава управлението на страната, нему, новиятъ любимецъ на двореца, новиятъ президентъ безъ партия. Ами шефа? О, шефътъ смирено си подвива опашката слѣдъ туй ново унижение и си поднися партията подъ наемъ на новъ кираджия. Едва ли има въ историята на конституционнитѣ държави такъвъ курioзенъ случай. Сждбата на г. Радославова е, види се, да служи само за мостъ на дворцовитѣ хора. Той е вѣчно ритнато кресло, съ което си изтакава платното дворецътъ. Пъхти, търпи, горкиятъ, всички унижения, прѣзъ които го прѣкарватъ, всички позори, които му налагатъ да върши, всички нечисти афери, които му прѣдписватъ да изпълни. Пъхти, търпи, поти се, горкиятъ, само и само да се държи на власть по-дълго врѣме, да се домъкне съ двѣ ржцѣ до плодоносното дърво на неограниченото везирство. Но тъкмо се приготвилъ вече да куса плодетѣ на толкова унижения, позори и злодѣяния, наново надѣждитѣ му се отсрочватъ за неопрѣдѣлено врѣме и той остава да чака съ налѣта уста и да бере зазжбица, додѣто уви! бжде изританъ наново въ улицата.

Какви печални истории! Другъ челоуѣкъ на г. Радославовото мѣсто, съ повечко умъ и честолубие, че съ по-малко жажда за власть, би научилъ много нѣщо отъ това жестоко прѣслѣждане на сждбата. Но г. Радославовъ съ умъ и разумъ работа нѣма, а съ честолубие още по-малко. Той се е зайнатиъ да не изпуска властта на каквато ще цѣна и да бжде — и толкозъ. За тая цѣль той е готовъ да подложи всекому грѣбъ, макаръ било и на пропадналъ три пжти въ изборитѣ челоуѣкъ. Ако на княза Фердинанда скимне да му прѣдложи за джюмбишъ нѣщо съвсѣмъ смѣшно, той и него ще приеме, безъ да се смути, безъ да се зачерви, безъ да трепне. Такива чудовищности сж само въ България възможни и само българитѣ сж способни да се оставятъ да ги разиграва единъ чужденецъ по такъвъ отвратителенъ начинъ.

Комедията на Радославова очертава безподобно ясно фалшивостта на нашето конституционно управление. Князътъ не обича Радославовъ и между него и Грекова

ва хиляди пжти щѣше да прѣдпочете Грекова. Но прѣдпочитането на Грекова трѣбваше да доведе до разтурването на камарата, а това, вѣнъ отъ другитѣ главоболии, прѣдставлява мжнотия и за бюджета. За да се избѣгне туй, князътъ, вмѣсто да повѣри съставянето на кабинета на това лице, което се счита шефъ на болшинството въ камарата, както най-естествено и конституционно трѣбва да бжде, турга между себе се и болшинството единъ посрѣдникъ отъ никакво значение за конституционната практика. Туй, на простъ единъ казано, е чисто и просто подигравка съ конституцията, подигравка съ болшинството. Въ една истински конституционна страна какво би излѣзло? камарата ще влѣзе въ конфликтъ съ короната и короната или трѣбва да разпусне камарата, или да приеме за министри тия хора, на които камарата има дивѣрие. Какво излязъ у насъ? князътъ прѣнебрѣгва желанието на болшинството и вмѣсто на неговия прѣдставител Радославова, той дава довѣрието си на единъ политиканъ безъ боя; болшинството се подчинява на туй унижение и прѣнебрѣгване и въ лицето на шефа си помирява се съ глупавото си положение. Защо?

А, ето защо: защото г. Радославовъ и неговото болшинство при едно разпусчане на камарата ще изчезнатъ като димъ. Тѣ сж такива само благодарение на сопата и хилядитѣ насилия, които се извършиха прѣдъ очитѣ ни: вземете полицията отъ ржцѣтъ на Радославова, разпуснете камарата, произведете нови избори и днешното болшинство ще отиде да се не види. Ето за какво това болшинство си натиска парцалитѣ, ето за какво неговиятъ шефъ се покланя до земята и дума „росица капи“, когато го плюятъ, ето за както нито камарата се разпуска, нито Радославовъ се назначава прѣзидентъ министъръ, ето за какво князътъ, слѣдъ всички търкаляния на главата му изъ колонитѣ на „Новъ Отзивъ“, е пакъ „любимъ господаръ“, ето защо, най-послѣ, още доста години нашитѣ лакеи министри ще чувствуватъ душата си да отива въ петитѣ отъ страхъ, при най-малкото нервозно мръждане на княжевитѣ мустаки, и да се подлагатъ на всичкитѣ му наприции.

Прѣзъ сегашната криза бѣднитѣ радослависти колко мжки се измѣчиха. Ще бжде скандалъ надъ скандалитѣ, ако и слѣдъ това тежко испытание властуването имъ не се продължи по-дълго отъ свършека на тая сесия или идущата пролѣтъ.

Вжтръшенъ прѣгледъ

Министерската криза се свърши съ излизането само на г. Грекова. Неговото мѣсто заема г. Т. Иванчевъ, монархическия министър на просвѣщеніето, което пъкъ министерство се заема отъ г. Д-ръ Вачевъ, прѣдседателя на Народното Собрание. Близко до истината е прѣдположението, че това министерство ще трае само нѣколко мѣсеца, додѣто камарата приеме бюджета за идущата година...

Радославиститѣ отведнѣж изгубиха главитѣ си, щомъ само имъ се мѣрна възможността да бждатъ изтикани отъ власт. „Новъ Отзивъ“, който се инспирира отъ ръководящитѣ кръгове, явно се закланъ съ *тракаляне на назначени отъ Бога глави* изъ софийскитѣ площи. Това го казватъ сжщитѣ хора, които при други случаи се чудятъ какъ по-раболѣпно да величатъ княза. Таквозъ нѣщо си е то Българията: за облаги и на коремъ се влѣче и на разбойникъ се обръща. Нека народътъ съ прѣзрѣние се отнася къмъ такива таклитѣ доброжелатели.

Софийскитѣ вѣстници съобщаватъ, че прѣзврѣмето на министерската криза и по случай възможното тракаляне на короновани глави радославиститѣ усилили своитѣ боеви сили въ столицата съ шайкаджии отъ селата. За въ провинцията сж били дадени инструкции да се правятъ митинги въ полза на Радославова, а въ Варна е била организирана тѣла отъ хамали и служачи да вика „долу“ на Грекова при пристигането му. Едно окръжно отъ Вачова допълва картината по модернитѣ приготовления на радославиститѣ да се закрепятъ на власт.

Разрѣшението на министерската криза въущърбъ на стамболиститѣ, както се вижда, не ги отчайва и тѣ считатъ това разрѣшение за кратковрѣменно, слѣдъ което ще настѣпи друго разрѣшение въ тѣхна полза. Туй е твърдѣ вѣротно, но какъ мислятъ тѣ тогава да я каратъ? Вѣрватъ ли, че безъ нови насилия и беззакония тѣ ще могатъ да иматъ болшинство въ камарата? Споредъ листата, която се прѣдаваше тия дни по слухове, стамболиститѣ тѣкмятъ да се побратиматъ съ народняци. Но и такова съединение дѣма да докара до законно избрано болшинство. Тогазъ? Новъ стамболовски режимъ ли? Минаха вече тия врѣмена...

Една нова звѣзда е изгрѣла надъ сливения, православенъ хоризонтъ, който се готви да затъмни славата на Гервасий. Думата ни е за архимандритъ Паисий, руски академикъ, който вече е почналъ да витийствува по сливения църкви и най-напрѣдъ си истеглюватъ протестантитѣ, които този новъ христовъ служитель е искараля безвѣрници, безбожници, безнравственници, нехристияне и пр. и пр.

Пѣсенъта е запѣта вече на новъ гласъ: Гер-

васий и Методий Кусевичъ въ проповѣдитѣ си искараха социалиститѣ за безбожници, безнравственици, безвѣрници, сега дойде реда на протестантитѣ. И хичъ може ли инѣкъ? Дѣ ще се намѣрятъ по-набожни, по-християни, по-нравствени (!) по-добродѣтелни божии хорица отъ всеизвѣстнитѣ митрополити: Гервасий и Методий Кусевичъ! Артѣкъ сега е вече спасено христобоживото паство отъ безвѣрници и безбожници.

Съобщаватъ ни отъ достовѣрно мѣсто, че по причина на прѣчкитѣ, които градския инженеръ г. Репичъ правелъ на комисията, натоварена да прѣгледа работитѣ на прѣдприемачитѣ—инженери по снеманіето кадастралния планъ на града, както и недостолѣпното му отнасяне съ колегитѣ си отъ комисията, сж станали причина тя (комисията) да прѣустанови провѣрката си, отъ което ще пострадатъ общинскитѣ ни интереси, тѣй като прѣдприемачитѣ—инженери, за всички свои щети, произходящи отъ това, ще държатъ отговорна общината, която е достигнала до това положение, че единъ неинъ служащъ да си играе тѣй безнаказано съ общинскитѣ ни интереси.

Обръщаме вниманието, комуто се слѣдва да вразуми тоя своегорода инженеръ.

— **Научаваме се**, че въ с. Седларево — Котленско, се появила болѣстѣта „Дифтеритъ“ още въ първата половина на Септемврий т. г. безъ да е дадена за това медицинска помощъ на врѣме. Било писано, телеграфирано на Котленския окол. лѣкаръ К. да отиде и даде нуждната помощъ на болнитѣ, нѣ той и не искалъ да знае за това. Чакъ слѣдъ нѣколко дни е отишалъ заедно съ фелдшера да цѣри „проститѣ смъртни“, но късно било вече, понеже нѣколко дѣца прибързали да се простятъ съ грѣшната земя.

За този лѣкаръ К. и фелдшера се писа въ миналитѣ броеве на в. „Република“, но той пакъ не си съзна длъжността. Ето на какви хора се повѣрва пазенето на народното здравие!

Помолини сме отъ Н-вого на Слив. окол. Учителско Д-во да съобщимъ, че засѣданието на дружеството, насрочено за 10-й т. м. се отлага за 17-й сжщий.

Ако г. г. редакторитѣ на в. „Истина“ не сж български поданицы, то достатъчно имъ сж двата броя, които сж издали, да ги характеризиратъ. Нека побързатъ да идатъ при султана, той туку тѣй на вѣтара не създава новъ вилаетъ въ Прищина: кой знае, ако не по-голѣмци, баремъ валии да ги направи. Като ги гледа човѣкъ съ каква гореща енергия сж почнали да оборватъ (!) Младо-турската партия, какъ тѣзи „развалени момчета“ трѣбвало съ „чукъ въ ржка на наковалнята“ да разпространявали просвѣщеніето, като че просвѣщеніето е самоковско желѣзо; човѣкъ би казалъ, че, макаръ и българи, сж по-турци и отъ султана.

Научаваме се, че бивашта тричленна комисиия при Сизополското градско общин. управление съ рапортъ № 1219 отъ 25/VIII т. г. до Бургаската окр. постоянна комисиия донесла, че бившия на Сизополската община кметъ, Х. Костаки Теофаниди, е нарушилъ избирателния законъ въ най-сжществената му частъ, като на 13 души Сизополски избиратели отнелъ правото на гласоподаване съ единствена цѣль да спечели партията му въ произведенитѣ на 8-й Августъ т. г. общински избори; за която цѣль едновременно далъ права на 37 души непълновъзрастни и 18 чужди поданицы, неимеющи такива. Тѣкмо то либерали!

Нѣколко пѣти става забѣлѣзваме, че тукашния градски часовникъ не върви вѣрно. Обръщаме вниманието на началнику на пожарната команда върху това, защото смѣшно излиза да се изненадватъ хората въ прѣсметнатото си врѣме.

Пишатъ ни отъ:

Сизополъ. Флотисти по агитация. Всички ония, които сж си съставили добро понятие относително дисциплината въ нашата войска, ще се удивятъ като прочетатъ горния надсловъ, но ний ще ги увѣримъ въ дѣйствителността му, стига да се има малко търпение и се прочетатъ долнитѣ редове, отъ които всѣки ще може да си състави ясно понятие относително реда въ нашата флотилия, силата на богатството и прѣвилегитѣ на имеюцитѣ такова—войници.

Синътъ на Сизополския гражданинъ българо-грѣкъ Никола Станковъ (Евстатиядисъ) Петръ Н. Станковъ (Евстатиядисъ), взетъ войникъ отъ 1 Януарий т. г. въ флотилията, Варна, до днесъ става четири пѣти какъ се явява въ гр. Сизополъ и то само прѣзъ врѣмето, прѣзъ което се произвеждаха изборитѣ, въ които живо агитираше въ полза на бацината си партия: за народни прѣдставители на 25 Април; на 1 Августъ за окръжни съвѣтници, на 8-й сжщий за общински съвѣтници и завчера на 28 Августъ при избирането на кметъ отъ съвѣта. Послѣднитѣ пѣти, види се, да е станало отлъчване то му безъ знанието на висшето му началство, та не е ималъ куража да се яви направо въ града, а е билъ принуденъ да стои въ близкото село Св. Никола цѣлия денъ на 28 и чакъ вечеръта въ 2 часа прѣзъ нощта се явилъ въ града.

Освѣтъ това, като явяваме, че негова милостъ се е явявалъ ту като редникъ, ту като младши унтеръ офицеръ, считаме за нужно да запитаме началството му: то ли го е произвѣло въ толкозъ скоро врѣме за младши, или въ нашата войска сж допустими произволи?

Обръщаме вниманието на командиря на флотилията да дрѣпне ухото на поменатий войникъ, като не остави незачекнати и всички ония

ПОДЛИСТНИКЪ

Партия отъ автомати.

(прѣдл. отъ бр. 32).

За да прѣдстави по-нагледно, какъ схващамъ азъ отношението между начина на производството и цѣлокупността на човѣшкитѣ нужди и стремежи, ще си послужа пакъ съ примѣра на растението и почвата. Ако почвата не съдържа извѣстни елементи нужни за извѣстни строения на растението, ако не е благоприятно за нѣкои страни въ развитието му, очевидно е, че въ него отношението растението ще прѣтърпи застой въ прѣдопрѣдѣления „стремежъ“ на своитѣ сили. Нѣкаждѣ особенитѣ свойства на почвата могатъ дори и да измѣнятъ донедѣ естествения ходъ на развитието му. Но вредъ другадѣ, дѣто почвата не задържа или не измѣня категорично развитието на растението, кой опрѣдѣля бжджщата му физиономия, негова строй, формата на неговитѣ листы, шароветѣ на неговитѣ цѣтѣве, разклонението на неговитѣ вжтрѣшни сили съ прѣдопрѣдѣлена насока въ развитието? формата на производството влияе по същия начинъ върху общественото развитие. Нѣма никакво съмнѣние, че ако състоянието на производствитѣ сили не позволява да се развиятъ нѣкои домогвания на човѣшкостъ, напримѣръ прѣмахването на робството, или пъкъ налага категорично нѣкой противни на естествено му развитие нѣща, като напримѣръ убиването на старитѣ въ нѣкои чергарски народи, то човѣшкостъ нѣма да направи невъзможното и ще се помири съ условията на производството. Нуждата отъ храна, облѣкло и поделонъ надвива другитѣ стремежи. Но врѣдъ другадѣ, дѣто липсва такова категорично задържане или отбиване на естествено развитие, съдържанието и формата на обществения животъ, разнообразитѣ му разклонения и разцѣтѣвания се опрѣдѣлятъ отъ цѣлокупността на нуждитѣ и стремежитѣ въ човѣшкостъ.

Марксиститѣ, като излизатъ отъ тая гледна точка, че формата на производството опрѣдѣля единствено и по категориченъ начинъ всички общественни отношения, приемятъ, че цѣлата история на човѣшкостъ не е друго, освѣтъ класови борби. Подъ лустротъ на разни идеи и фрази се криятъ само интереситѣ на класитѣ. Интереси-

тѣ на класитѣ сж реалната канава на общественото развитие, а другото—идеологическата надстройка—е само призрачно труфило, подъ което съзнателно или несъзнателно класитѣ криятъ некривитѣ си подбуждения. Туй труфило нѣма никаква реалностъ само по себе си, то нѣма нищо свое особено развитие, нито своя особена цѣль, да дѣли, съ една дума, мегданъ съ класовитѣ интереси, да имъ противоречи, да ги оглажда, да имъ влияе. Не, то играе само ролята на мека ржжавица за желѣзна ржка. Некрасивата голота на класовитѣ интереси се облича въ раскопната мантия на звучнитѣ фрази, блѣскавитѣ идеи, поетичнитѣ форми. Защо?

Тоя въпросъ е достатъченъ да породѣ вече съмнѣние въ вѣрността на горния възгледъ, тѣй като, ако човѣшкостъ прѣзъ цѣлата си история не прави нищо друго, освѣтъ да се бори за класови интереси, а пъкъ отъ друга страна съ такова постоянно ги прикрива подъ особена лустросана дрѣха, то навѣрно това идеологическо труфило почива на нѣкоя особена нужда въ човѣшкостъ, т. е. има своя вънъ отъ класовитѣ интереси реалностъ. По моя възгледъ пъкъ то е нѣщо повече отъ труфило, отъ лустро, почиваше върху реална нужда въ човѣшкостъ: то не е никакво труфило, никакво лустро, а съдържане на обществения животъ отъ такава сжща реалностъ, отъ каквато сж и класовитѣ интереси, развиваше се и създаваше се редомъ и въ междувисимостъ съ тѣхъ. Правовитѣ, политическитѣ, религиознитѣ, генетическитѣ, артистическитѣ и пр. инстатудии и отношения не сж прѣдпрѣдени економически инстатудии и отношения, а такива, които иматъ своя собствена цѣль, свое собствено съдържане, свое собствено развитие, въ зависимость, не съ съмнѣние, отъ економическитѣ. Покрай и надъ класовитѣ борби се образуватъ общественни идеи, които не съотвѣтстватъ всѣкога и точно съ идеитѣ тѣсно налагани отъ класовитѣ интереси. Твърдението на марксиститѣ, че всички общественни идеи (религиозни, правови и пр.) носятъ всѣкога категоричния отпечатѣкъ на интереситѣ на класата, която ги изповѣда, не е вѣрно. Вѣрно е само, че тоя отпечатѣкъ го има *донедѣ*, нѣщо съвсѣмъ обяснимо, като вземемъ прѣдъ видъ междувисимостъта на всички общественни проявления и важното значение на економическитѣ отношения.

Между влиянията на различнитѣ сѣбди, всрѣдъ които хората отстраватъ (фамилия, каста, сѣловие, народъ, класъ и пр.), никой не може да отрече голѣмото влияние,

което класата упражнява върху образуването на идеитѣ. Класата е сѣрдата създадена отъ антагонизма на економическитѣ отношения. Сжщо тѣй никой нѣма да откаже, че между различията въ идеитѣ, които различнитѣ сѣбди създаватъ въ хората, едни отъ рѣзкитѣ сж и тия създадени отъ класитѣ. Между мислитѣ и чувствованията на еднѣ работникъ и на еднѣ капиталистъ има голѣма разлика. Но въпросътъ е: по всичко ли има разлика, непълными пропасть ли дѣли въ всичко хората отъ двѣ различни класи, нѣма ли идеи и чувствования общи за всички хора, на каквато шатъ класа или друга общественна сѣбда да принадлежатъ, и въобще нѣма ли истини и чувства, които, дори и да би били още неразбрани отъ всички човѣнци, могатъ обаче да бждатъ разбрани, каквато и да бжде класата и сѣрдата, на която принадлежатъ?

Прѣди хората да бждатъ работници или капиталисти, българи или турци, духовни или военни, тѣ сж човѣнци. Съ други думи, прѣди още нѣкоя сѣбда да произведе въ тѣхния мозъкъ ония особени влияния, които ще му турятъ отпечатѣкъ на класата, нацията или кастата, тѣ иматъ общитѣ основи на човѣшкия мозъкъ. Прѣзъ стотини поколѣния могатъ да се трупатъ специфичнитѣ измѣнения на разнитѣ сѣбди, безъ за това човѣшкитѣ мозъци да изгуби общитѣ си свойства, така че мозъкътъ на еднѣ човѣкъ съвсѣмъ да не прилича на мозъка на други, въ разбирането и чувствованията на еднѣго да не намираме нищо общо съ разбирането и чувствованията на другѣго. Както между всички българи има нѣщо общо, което именно ни дава да разпознаваме българския бай Ганьо между чуждестраннитѣ бай Ганьовци, макаръ че всички българи се различаватъ съ нѣщо помежду си, тѣ сжщо и между всички човѣнци има нѣщо общо, което ни дава да разпознаемъ, че едно сжщество е човѣкъ, макаръ че нѣма да се намѣрятъ по цѣлата земя двама души, които точно да си приличатъ (Тука не говоря за физическитѣ признаци, а за психологическитѣ). Впрочемъ, еднитѣ прѣдполагатъ другитѣ. Но вънъ отъ тая обща основа въ мислянето и чувствованията на хората отъ най-различни общественни сѣбди, сжществуватъ и една способностъ, присжща само на човѣвѣка, която му дава възможностъ да поправя раздѣлителното влияние на общественитѣ раздѣления. Това е способността, а заедно съ нея и стремежътъ, да се поставяме мислено въ чужди намъ състояния, чрѣзъ имитация или чрѣзъ аналогия да се прѣнасяме и да прѣживяваме непривични намъ чувствования и настроения. Чрѣзъ тая

тоския отъ 80—100 л., макаръ и по трайност да не отстъпва на втория. Известно е, че коритата на тритъ рѣки, които минаватъ прѣзъ градътъ сж изпълнени, вслѣдствие на което при прииждането имъ пролѣтъ и есенъ наводняватъ разположенитъ покрай тѣхъ махали. Единственното срѣдство, което гражданитъ намиратъ за запазването си отъ това прииждане на рѣкитъ, сж окрѣпителнитъ зидове по продължението имъ, което впрочемъ ще стори доста скъпо, толкова повече че това зло може не само да се избѣгне нъ и да принесе извѣстенъ приходъ на общината, па освѣнъ това и да достави работа на бѣдното население. Като смѣтаме отъ р. Тунджа до с. Бѣла дължината на Коруча около 25 км., като вземемъ срѣдната му широчина 60 м. (при моста въ Сливенъ широчината му е 66 м.) и дълбочина срѣдно 3 м., то ще получимъ около 4½ милиона кубика чистъ, измитъ и здравъ чакълъ необходимъ както за Ямболъ—Бургаската линия¹) тѣй и за шосетата въ двата окръжа, които страдатъ отъ нѣмание на чакълъ и биватъ принудени да плащатъ прѣскапо за сабиране на камани отъ околнитъ височини²), които вслѣдствие разрушителното дѣйствие на атмосферата сж изгубили якостта и трайността си. Този чакълъ може да послужи още и за правене на бетонъ за въ основитъ на разни згради. Вънъ отъ всичко това самия мостъ всрѣдъ градътъ който сега се строи е безсмисленъ безъ изчистването на рѣката. Буковитъ гори въ Сливенски, Бѣленски и Котленски балкани които споредъ Каница сж най добритъ въ цѣла Стара-Планина съ прокарването на шосето Сливенъ Ст-Рѣка ще бждатъ благодатъ за бѣдната по дърва Тракия и отъ голѣма полза за това парче. Освенъ това буковото дърво има голѣмо бжджще, понеже то е най доброто за импрегниране. Съ направата на минералнитъ бани, съ окрасяването на соторския манастиръ, този най хубавъ кжтъ отъ Источния балканъ, споредъ Шкорпила ще се привличатъ лѣте любителитъ на хубавото и естественото. Значението на линията става още по голѣмо, като се вземе прѣдъ видъ и Трансбалканската линия, което и самото правителство е съзнало, като е внесло въ народното събрание допълнителната мрежа въ княжеството, въ който се прѣдвижватъ свързането на гр. Сливенъ съ най близкитъ пунктове отъ Ямболъ—Бургаската и Трансбалканската линии.

Какво става по чужбина.

Англия и Трансваалъ.

Войната вече е почнала. Кой сж първитъ, които сж почнали тази, толкова злополучна за Трансваалъ война, всѣки би отговорилъ, че това е английското правителство, което е искало тази война, макаръ първия гърмекъ да е билъ даденъ отъ буритъ. За Англия, за нейнитъ капиталисти Трансваалската република бше единъ доста грамаденъ, запазенъ за нея пазаръ. Английскитъ стоки намираха тамъ добри купувачи. Макаръ Англия да има най много колонии отъ другитъ европейски държави, но нейната огромна търговия се нахърнаваше доста чувствително, особено въ настояще врѣме, когато фабричната индустрия на държавитъ напѣва толкова повече, колкото по много колонии притежава държавата (въ колониятъ е врѣменното спасение на голѣмитъ фабриканти) така шото свободата, съ която се ползваха Трансваалскитъ републиканци, бше въ ущърбъ на английскитъ интереси. Съ привземането на Трансваалъ, Англия става господарка на цѣла южна Африка и Суданъ. И сега Англия, тази страна на свободолубието, на чловѣколюбието, на протестантизмътъ, става жертва на грабителскитъ чувства на една шепка капиталисти за да си постигне егоистичнитъ цѣли слѣдъ като прѣмине прѣзъ окървавенитъ трупове на толкова хиляди трансваалски граждани, които ще сложатъ коститъ си за защитата на свободата си на Републиката.

Не може Трансваалъ да се обвинява макаръ тѣ да бѣха първитъ, които изѣрмеха противъ неприятеля си—Англичанитъ. Буритъ не можеха да стоятъ хладнокрѣвно и да гледатъ какъ по тѣхната граница се трупатъ цѣли полкове войска съ муниции за бой; тѣ се видѣха въ положение на самозащита и всички добросѣветни хора ще похвалятъ постжиката на тия доблестни синове, които се биятъ за запазване на политическата и икономическата независимостъ.

Многочислени митинги ставатъ въ Англия за въ полза на мира, като осждатъ строго завоевателната политика на правителството въ лицецо на г. Чамберленъ мин. на колониятъ. За тази безчловѣчна война иматъ думата членове на Хагската конференция на мира.

Турция.

Младо-турската партия, която брой между членове тѣ си най-интелигентнитъ турци е прѣснала тѣзи дни изъ

¹) Когато прѣди 2 години се е явила въ министерството на Обшитъ Згради и пр. комисията отъ Сливенъ за да види какъ стои работата съ постройката на желѣзницата, то единъ отъ правителствениитъ инженери е казалъ горѣ-долѣ слѣдующето: „Вий и да не искате, то правителството пакъ ще построи линията, защото има интересъ въ това понеже му е нуженъ чакълъ за Ямболъ—Бургаската линия, понеже нѣма по близко мѣсто отъ кждѣ да може да се достани такъвъ.“

²) За пр. може да ни послужатъ шосетата Керменлий—Мусукоджалый и Стралджа—Авлай, за постройката на които е трѣбвало да плащатъ на надничари да събиратъ камани които послѣ да начуватъ.

Отговоренъ редакторъ: Г. Долапчиевъ

Цариградъ едно възвание враждебно на Султана. Младо-турската партия дѣятелно работи както между самитъ турци така и между турскитъ поданици отъ другитъ народности. Отъ година на година числото на нейнитъ членове се увеличава въ грамадни размѣри. Ние поздравяваме тия наши другари носители на прогреса въ Турция.

Касационитъ сждъ, който засѣдава въ Илджаа е издалъ рѣшение по арменскитъ работи, които биле удобени съ вѣра отъ султана. По главнитъ отъ тѣзи рѣшения сж: 1) Уничтожение на полицейскитъ мѣрки противъ арменитъ; 2) Поврѣдитъ въ врѣме на смутовѣтъ ще бждатъ поправени отъ държавното сжровище; 3) Заплатитъ на чиновникитъ арменци не изплатени ще бждатъ изплатени напълно; 4) Много арменци ще бждатъ помилвани, а на 24 души осждени на смъртъ наказанието имъ ще бжде замѣнено съ доживотенъ затворъ. Всички тѣзи рѣшения сж малко нѣщо удовлетворителни, нъ тѣ си оставатъ на книга само написани. Ние не знаемъ ни единъ примѣръ, гдѣто едно справѣдливо рѣшение на нѣкой отъ турскитъ власти да е било турено въ изпълнение на пълно.

Сърбия.

Както въ много държави, така и въ Сърбия, народното прѣдставителство не изразява още никакъ народното желание. Това се вижда най ясно отъ отговора на троното слово, въ което скупщината похвалява дѣйствиата на Александра, особено по атентата и спомѣнава незабравимитъ (sic) заслуги (?) на Милана, които дѣйствиия и заслуги бидоха осждени отъ цѣлата независима европейска преса.

Народното прѣдставителство може би съ нетърпение да очаква още най-голѣмата заслуга, която трѣбва да извърши Миланъ, а тя е да ипотекира двореца въ Бѣлградъ, слѣдъ като продаде всичкото сръбско, което може да има нѣкаква цѣна, па тогава да мярса и той, и Сърбия.

Ю. Г. Д.

По причина на наложена-та карантина въ кжщата, гдѣто се помѣщаваше ателието ни, ний бѣхме за извѣстно врѣме прѣустановили работата си, сега, обаче, карантината е вдигната и ний на ново подкачае работа, като очакваме за многобройни посѣтители.

Ателието ни се намира въ Ключохоръ сръщо моста.

Руска фотография.

Рѣшение

№ 592

гр. Сливенъ, 27 Септември 1899 год.

Въ Името на Негово Царско Височество

ФЕРДИНАНДЪ I

Българский Князь

Сливенский Окр. Сждъ въ публично сждебно засѣдание на 27 Септември 1899 год. въ съставъ: Подпрѣдсѣдатель: Лука Радуловъ, Членове: Т. Маневъ и М. Бенчевъ, при Секретаря Ив. Поповъ, слуша доложеното отъ подпрѣдсѣдателя Радуловъ търговско дѣло № 621/99 год., заведено по молбата на Сливенскитъ търговци Братия Х. Кондеви, съ която молятъ обявизането въ несъстоятеленъ търговеца Никола Димиревъ отъ Сливенъ.

Р ѣ ш и:

- 1) Обявява за несъстоятеленъ длъжникъ Сливенский търговецъ Никола Димиревъ, търговската фирма на която не е записана въ търговскитъ регистръ при Сжда;
- 2) Опрѣдѣля спиране на платкитъ 26 Юлий т. г.;
- 3) Назначава за дѣловодителъ члена на Сжда Велико Грабашевъ;
- 4) Назначава за врѣмененъ синдикъ адвоката при сжда Панайотъ Георгиевъ;
- 5) Заповѣдва да се запечататъ, влагалищата, магазинитъ и стокитъ на несъстоятелния още днесъ, така сжщо писалището, документитъ, движимитъ имоти и покжшината на несъстоятелния;
- 6) Кредиторитъ на несъстоятелния да се явятъ на 17 Октомври, за избирание на постояненъ синдикъ;
- 7) Кредиторитъ на несъстоятелния сж длъжни да прѣдставятъ вземанията до 27-й Октомври т. г.
- 8) Проверката на вземанията сж сключватъ на 17 Октомври с. г.;
- 9) Задължава несъстоятелния въ три дневенъ срокъ отъ днесъ да прѣдстави подробна равномѣтка по търговскитъ си операции;
- 10) Прѣписъ отъ настоящето рѣшение да се публикува въ „Държавенъ вѣстникъ“ както и въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници, а сжщо да се залѣпи на вратата на Сжда и испрати на прокурора при Сжда на зависяше распоряждане.

Рѣшението подлежи на прѣдварително изпълнение съ право на обжалване по отзывъ и въззивъ въ осемъ дневенъ срокъ отъ обявяването му прѣзъ залѣпяване прѣписъ отъ него на Сждилищнитъ врата.

На първообразното подписали Подпрѣдсѣдатель: Лука Радуловъ, Членове: Т. Маневъ и М. Бенчевъ и приподписалъ Секретаръ Ив. Поповъ.

Въ р н о

П. Прѣдсѣдатель: Л. Радуловъ.

Секретаръ: Ив. Поповъ.

Провѣрилъ: И. Козаровъ.

Обявление.

Миналата година прѣзъ м. юний безслѣдно се изгуби 13-годишниятъ ми синъ Русчо Петровъ М. Х. Каневъ, който, при всичкото старание на администрацията, и до сега не е намѣренъ.

Умоляваме всички ония, които случайно го забѣлжватъ нѣгдѣ, да съобщатъ на мѣстната администрация и на насъ, сръщу която услуга ще се възнаградятъ.

Особени бѣлѣзи на сина ни: сега е на 14 години, срѣденъ рѣстъ, русъ съ голѣми очи и отъ левата страна на главата си има бѣлѣгъ отъ бѣли косми, лице възсухо.

Сливенъ, Октомври 1899 год.

Съ почитание баща: Петръ М. Х. Каневъ.

Обявление.

Справочното бюро на Д. И. Дуковъ въ гр. Бургазъ, който обявява, че има за продавъ всѣдакви недвижими имоти, като: кжщи, дюгяни, ханища, арси, лозя, ниви, градини, цѣли чифлици и пр. и пр., търси за тѣхъ купувачи.

Тия имоти лѣжатъ всрѣдъ самия гр. Бургазъ и въ Бургазския окръгъ.

При това Справочното Бюро на Д. И. Дуковъ приема да продава и дава подѣнаемъ подобни недвижимости по пълномощие за ония, които живѣятъ далечъ отъ имотитъ си и нѣматъ възможностъ лично тѣ да се грижатъ за тѣхъ.

За по-вече обяснения интересующитъ се могатъ да се адресиратъ: до Справочното Бюро на Д. И. Дуковъ—Бургазъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2620

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитъ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Акъ-Бунаръ.

1) Една нива въ землището на с. Акъ-Бунаръ въ мѣстността „Мандаджика“ отъ 12 дюлюма съ граници: отъ двѣтъ страни Михалъ Куневъ, Василъ Янковъ и Митю Янковъ.

Имота принадлежи на Николо Кирязовъ отъ Акъ Бунаръ и ще се продаде за исплащане дълга му 120 л. къмъ Т. Колевъ отъ г. Ямболъ по изпълнителнитъ листъ № 1431. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

гр. Ямболъ, 27/I 1899 г.

1—2

Сжд. приставъ: Ив. Цоковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 12289

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитъ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Изворъ.

1) Единъ дворъ находящъ се въ с. Изворъ съ двѣ стаи, единъ яхъръ съ около 2 декара дворно мѣсто съ граници: Славъ Гиневата нива, Петко Стоевъ, Христо Драгиевъ и пжтъ.

Имота принадлежи на Георги М. Иовчевъ отъ с. Тавшанъ тепе и ще се продаде за исплащане дълга му 144 лева къмъ Атанасъ Бѣлевъ отъ гр. Ямболъ по изпълнителнитъ листъ № 2160. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Ямболъ, 23/IX 1899 год.

1—2

Сждеб. приставъ: Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11997

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитъ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Ямбомъ.

1) Единъ дворъ въ II отдѣлъ на гр. Ямболъ въ новата махала до Х. Колевата бахча, състоящъ се отъ двѣ стаи и единъ салонъ и около 250 кв. метра дворско мѣсто, съ граници: Динку Василевъ, Стефанъ К. Чолака, Георги Василевъ, Сотиръ Г. Робовъ и пжтъ, оцѣнени за 300 л.

Имота принадлежи на Георги Василевъ отъ Ямболъ и ще се продаде за исплащане дълга му 360 лева къмъ Георги Данковъ отъ гр. Ямболъ по изпълнителнитъ листъ № 2620. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

г. Ямболъ, 15/IX 1899 год.

1—2

Сждеб. приставъ: Ил. Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11265

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующитъ недвижими имоти, лѣжащи въ землището на гр. Ямболъ.

1) Единъ дворъ находящъ се въ II отдѣлъ на гр. Ямболъ въ махала „Бѣлчева“ арабаджийницитъ, отъ една стаи, единъ пѣтнякъ, построени отъ пѣтня, покрити съ керемиди, 200 кв. метра дворно мѣсто, съ граници: Димитраки Г. Пловчевъ, Тодоръ Тачевъ и пжтъ, оцѣн. за 350 л.

Имота принадлежи на Станка Деджкова гостойница на двѣта си отъ гр. Ямболъ и ще се продаде за исплащане дълга 141 лева къмъ Михалъ Х. Жековъ отъ гр. Ямболъ по изпълнителнитъ листъ № 351. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

гр. Ямболъ 1899 год.

1—2

Сжд. приставъ: Ив. Цоковъ.

Дружествена печатница „Трудъ“—Сливенъ.